

Randbygninger mener jeg derfor nærmest maa kunne betragtes som en Næringsstat; men anderledes forholder det sig med Kjøbstadsbygningerne, idet disse alle beskattes uden Hensyn til, om der drives Næring i dem eller ikke. Jeg mener derfor, at Bygningskatten i Kjøbstæderne nærmest maa kunne stilles ved Siden af Hartkornskatterne paa Landet, og dersom allsaa den Skat, der paahviler Kjøbstadsbygninger, ikke er større i Forhold til Kjøbstadeiendommens Værdi, end den Skat, der paahviler Landeiendommene, forholder sig til disse Eiendommens Værdi, da mener jeg, at Kjøbstæderne ikke ere forurettede; men jeg troer, at der fra Regjeringens Side burde foretages en grundig Undersøgelse af, hvorledes dette Forhold stiller sig. Kom man ved denne Undersøgelse til det Resultat, at Kjøbstadeiendommene vare haardere beskattede efter deres Værdi end Landeiendommene, da mener jeg, at de ogsaa havde et billigt Krav paa at faae nogen Lettelse i Beskatningen; men kom man derimod til det Resultat, at de ikke ere haardere beskattede end Landeiendommene, da troer jeg ogsaa, at Kjøbstæderne ville indsee, at deres Fordringer ikke ere berettigede.

Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Posten i samme Paragraph under Nr. 6, nemlig Indtægt i Henhold til Lov om en overordentlig Skat. Jeg kan ikke Andet end beklage, at Amtsraadene i nogle Amtsraadskrebsse have tildeels gjort eller villet gjøre denne Indkomsskat til en Hartkornskat. Jeg troer, at det er en Mangel i Loven, som man nu først seer, at det blev overladt til Amtsraadene at vedtage visse almindelige Regler, uden at der først fandt en Samling Sted med Ministeren, for at disse Regler kunde blive eensartede over hele Landet. Man seer derfor nu, at der i forskjellige Amter vedtages ganske forskjellige Regler, og man seer, at der, hvor man har vedtaget, at Hartkornskatten lægges til Grund for Beskatningen af Landeiendommene, har man i Amter, der dog ellers ere hinanden meget lige, brugt meget forskellige Sætser. Man har saaledes i et af de syenske Amter antaget 120 Rd. som Indtægt af en Td. Hartkorn, i et andet 140 Rd. og i et tredje 150 Rd. Jeg troer derfor som sagt, at det i det Hele taget er meget

uheldigt, at Amtsraadene ere slaagede ind paa den Vej, at gjøre denne overordentlige Skat saaledes til en Hartkornskat, og det har ogsaa ført til, at Skattecommissioner have forkastet Selvangivelser, der hvilede paa aldeles nøiagtige Regnskaber, og i Henhold til disse af Amtsraadet opstillede Regler ansat Vedkommende til det Tredobbelte af deres Selvangivelse, hvilket naturligtvis igjen vil føre til, at der vil komme Sager ind for Overstattecommissionen, som maastee ellers ikke vilde være komne. Noget egentligt Udbytte af at frembrage denne Sag her i Thinget kan man jo vel forsaavidt ikke vente, medmindre Forhandlingerne her om denne Sag endnu skulde kunne faae nogen Indflydelse paa Overstattecommissionernes Afgjørelse af de Sager, som saaledes maatte komme ind til dem.

Dernæst skal jeg med et Par Ord tillade mig at berøre en Indtægt i § 5, nemlig Skibsafgifter. Det er heller ikke nogen ny Sag, jeg her skal tillade mig at berøre, men det er en Sag, der af Vedkommende ansees for at være af overordentlig Vigtighed. Der er nemlig endeel Skippere, som have hele deres Erhverv ved at fare paa Hertugdømmerne; men da disse nu ere blevne Udland for os, ere Afgifterne blevne saa betydeligt forøgede, at de ere nærved at ruinere disse Folk. Jeg har modtaget Udtalelser fra en Deel af disse Mænd, hvori de erklære, at de ikke mere see sig istand til at kunne ernære sig ved det Erhverv, som de tidligere have havt deres Næring ved, naar de Afgifter, der nu paahvile dette Erhverv, skulle vedblive at udredes i samme Omfang. Der kan ganske vist have været Grunde for ikke at røre ved dette Forhold, og deriblandt navnlig den, at man har haabet paa en Forandring i Forholdet til en Deel af Slesvig, men det synes jo desto værre at trække saa langt ud med denne Forandring, at jeg dog troer, der burde gjøres Noget for at lette det Tryk, som paahviler disse Skibsførere.

Endelig skal jeg tillade mig paany at berøre en Sag, som ogsaa i forrige Session var Gjenstand for Forhandlinger her i Thinget, nemlig en Indtægtspost, som findes under § 10: Indtægter i Henhold til Næringslovens § 72. Det er jo en Indtægt, som flyder af den Af-